

näinud, siis wotsid nemmad Jehowa Par-
ta, nemmad usksid Jummalat ja ta sul-
last Mosest. Sesamma hakkas Iseraeli
meestega se heateggemisse eest Jummalat
tännama ja ühhe kitusse loo laulma; nen-
dasammoti teggi ka Mirjam Aroni õdde
naeste rahwaga; nenda kui meeste rah-
was hakkasid laulma, nenda wastasid
jälle naeste rahwas.

Siit merre ärest läksid nemmad ärra ja
käisid ifka peäl, sennikui nemmad said
Suri kõrbe. Kui neil seal ep olnud wet,
siis hakkasid nemmad Mosesse wasto nur-
risema; nemmad taplesid jua, ja Jum-
mal satis neile sedda ka. Ikka nemmad
hakkasid nurrisema, ni mitto korda kui
neile pissut kiusatust tuli; nenda hakkas-
id nemmad seddasamma ka teggema lih-
ha ja leiba pärrast, agga Jummal satis
sedda neile warsti; weel selsammal päwa-

õhto

õhto pool sefuggused linnud mis Selawi-
linnust hūti, needsammad tullid Ieri jure
ja-laksid ennast senna mahha ni rohkesti,
et nemmad sedda Ieri diete pidid katma;
Teisel hommikul olli ka ümber Ieri kord
kätet ehk hälla maas, mis rahwale pidid
ollemä leiwaks, tanguks ja igga roaks,
nenda kui nende südda ial kutsus: se sun-
dis keta ja kupsetaba, maggus ta ifka olli.
Siin Sinri kõrbes hakkas Jummal es-
simest korda taewast sedda leiba andma,
ja andis pärrast sedda iggapärpa, ei se
seisnudke ennam kui ühheks pärawks; se-
pärrast käskis Jummal ka rahwast ei mid-
te ennam sedda rootta, kui agga ni paljo,
kui iggamehhele pidid tarwis minnema
ühhe päwa söma-aiaks. Need kes ahned
ja Jummalat ei usknud, wotsid ennam
kui nende kohhus olli wotta, ei need sa-
nud ommei mitte ennam kui teised, kes

ni